

กวีนิพนธ์

อ ด ม
๑

ค ต
๑

'ขั้วขี้ขาว ขั้วขี้เรียบเอ๋ย'

อุดม
อคิด

'ขวัญข้าว ขวัญเรียนเอ๋ย'

อุดมคติ

ขวัญข้าว ขวัญเรียมเอย

ISBN (e-book) : 978-616-7660-48-6

ราคา ๒๐๐ บาท

ฉบับ eBook : สิงหาคม ๒๕๖๘

บรรณาธิการ : พรชัย แส่นยะมุล

ผู้จัดการ : ศิลป์สุภาษ์ แส่นยะมุล

ปก รูปเล่ม พิสูจน์อักษร : ไม้มกทิม

จัดพิมพ์และจัดจำหน่าย

สำนักพิมพ์ไม้มก

๒๘๘/๑๔๖ ซ.พุทธบูชา ๓๖ ถ.พุทธบูชา

แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ ๑๐๑๔๐

โทรศัพท์ ๐๘ ๑๙๓๘ ๒๙๙๑

E-mail : myyamok@gmail.com

คำเตือน

โปรดวางอคติของท่านลงก่อน
แล้วค่อย ๆ กางหนังสืออ่าน
เปิดหนังสือให้กว้าง ๆ

(กาพีเรดิโอ)

คำนำ

อุดมคติ
กับอุดมคติ
สิ่งใดเกิดก่อนกัน
และสิ่งใดดับก่อนกัน
หรือว่าทั้งสองสิ่ง
เกิดและดับลงพร้อม ๆ กัน
ตั้งใดโนเสาร์เหล่านั้น

...

ว่ากันว่า
อคติมีผลทำให้สติปัญญาลดลงครึ่งหนึ่ง
เป็นอย่างต่ำ

ไม่ว่าจะอย่างไร
ในที่สุดเราก็สูญเสียดังและกัน
ด้วยความอุดมสมบูรณ์ของอุดมคติ
หรือว่า นั่นเป็นเพียงจินตนาการส่วนบุคคล
ที่ทำลายความเป็นจริงของส่วนรวม
หรือว่า...เรายังคงมีกันและกันอยู่
แม้ว่า...

กวีนิพนธ์เล่มนี้

สะท้อนถึงความรุนแรงแห่งยุคสมัย

ที่เต็มไปด้วยอคติของแต่ละมุมมอง

ของตัวละครที่จำลองมาจากข่าว

เหตุการณ์สะท้อนขวัญหลาย ๆ เหตุการณ์

อาจเป็นเรื่องแต่งที่เกิดขึ้นจริง

หรืออาจเป็นเรื่องจริงที่แต่งขึ้น

แม้จะดูหูดูหนุใน “อุดม อคติ”

แต่ภาพความหลังที่สังคมเรา-รากเหง้าเรา

ยังมีเงาของ “อุดมคติ” ที่ดั่งามสะท้อนมาถึงปัจจุบัน

เพื่อให้वादฝัน-วาดหวังขึ้นใหม่

ร่วมใจกันและกัน อีกครั้ง และอีกครั้ง

แม้ว่า...

พรชัย แสนยะมูล

บรรณาธิการ

มีนาคม ๒๕๖๘

สารบัญ

ภาค ๑

อุดมคติกับอุดมคติ

“ทุ่งชีวิตขนาดย่อ อุดมคติขณะยัง”

| ๑๑ |

“ครุฑกับนาคเปิดฉากรบ”

| ๓๓ |

“เพื่อนเอ๋ย...เรายังอยู่ร่วมหมู่บ้าน”

(Digital footprint)

| ๓๔ |

“ขอบฟ้าขลิบทอง เรื่องรองขอบใจ”

| ๓๘ |

“แดงฉานปานเลือดท่วมแล้วท้องฟ้า”

| ๔๓ |

“ฝันร้ายของเด็กชายสันติภาพ”

| ๔๗ |

“เหยื่อ...”

| ๔๙ |

“จนกว่า...”

| ๕๑ |

ภาค ๒
อาวุธอยู่ในเรา

“อาวุธอยู่ในเรา”

| ๕๕ |

“ดีเอนเอตีกดำบรรพ์”

| ๘๖ |

“เปิดวงจรวัด”

| ๘๙ |

“จะจัดภูเขาสู่กระเช้าเคลื่อนหมุน”

| ๙๓ |

“จักรวาลฝุ่น”

| ๙๕ |

“ข้าพเจ้าหมุนรอบข้าพเจ้า” (เมืองมิจฉาซีฟ)

| ๙๗ |

“โลกยังมีที่ว่างเสมอ มั้ย?”

| ๑๓๖ |

ภาค ๓
มนุษย์ล่องหน

“มนุษย์ล่องหน”

| ๑๔๑ |

“ผู้ใหญ่ชี้หลังไดโนเสาร์”

| ๑๔๔ |

“โลกที่แตกต่าง”

| ๑๔๗ |

“นางสาวดานามสมมุติ”

| ๑๕๐ |

“นิทานปู่”

| ๑๕๒ |

ภาค ๔
สนทนากับตัวเอง

“วาทยกรแห่งไม้กวาด”

| ๑๕๙ |

“สนทนากับตัวเอง”

| ๑๖๓ |

“มนุษย์เกิดใหม่ในทุกเช้า เอไอก็เช่นนั้น”

| ๑๖๕ |

“แต่...ลมพัดพราก”

| ๑๖๖ |

ภาค ๑
อุดมคติกับอุดมคติ

“ทุ่งชีวิตขนาดย่อ อุดมคติขณะยัง”

(๑)

ลึบลึบขลึบทองแสงส่องฟ้า
 ปลายนาฟ้าเขียวเมฆเทียวท่อง
 ไก่โต้งโก่งคอขันตามครรลอง
 ควันล่องจากกองฟืนแม่สูมไฟ

หอมหอมกลิ่นข้าวเหนียวแม่หนึ่งข้าว
 ร้อนผ่าวข้าวอุ่นกรุ่นวันใหม่
 ปั้งกบ ป่นปลา หาเตรียมไว้
 เรือกสวนนาไร่ให้ทำกิน

สุขสุขควายทุยก้าวไปก่อนพ่อ
 นารอพ่อไถในพื้นที่
 ทุ่งเมฆ ทุ่งข้าว ทุ่งชีวิต
 เหงื่อรินดินชุ่มสู้อุดทน

พลีพลีทิวไผ่ใกล้เถียงนา
 นกกากล่อมทุ่งท่ามเมฆหม่น
 สายแล้วล่ามควายไ่ว้ไม่ร้อนรน
 พักควาย พักคนบนเถียงนา

ควายแม่ลูกอ่อนนอนชอนลูก
 ใช้จมูกดมลูกน้อย เลี้ยวแข่งขา
 ควายเผือกเกลือกคลูกโคลนพลิกไปมา
 ทูยกินหญ้า พ่อกินข้าวพักเอาแรง

มอมอเจ้าควายน้อยมองหน้าแม่
 รักแท้แม่ควายยิ้มอยู่กลางแจ้ง
 ชีวิตใหม่ ใช้ชีวิตท่ามเปลี่ยนแปลง
 ฤดูใหม่ได้แต้มแต่งภาพแห่งรัก

(๒)

ไค้งไค้งคือเขาเจ้าควายทุย
 บีกบีนพร้อมลุยลากงานหนัก
 ฮุดไถฮีดคราดค้อยหยุดพัก
 เสรีงานนี้ค้อยนอนปลักพักชั่วคราว

เขียวเขียวคือหญ้าอาหารควาย
 เจ้านายนำมาเลี้ยงเลี้ยงกับข้าว
 กองฟางไว้ให้เคี้ยวค้ำยาวยาว
 จะเด็ดวาวจะพรวนฝนควายทนทาน

เอี้ยงเอี้ยงเสียงนกร้องบนหลังควาย
 ดั่งสหายเคียงกายเจ้าลมเล่าขาน
 จิกแมลงบนหลังควายคล้ายตำนาน
 แม่แดดแผดผ่านตำนานยัง

ฮีมฮีมเสียงควายเหล็ก เด็กตีนเต็น
 ควายเห็นก็ก้มหน้าน้ำตาหลัง
 ควายเหล็กมาแทนควาย ไถผูกพัง
 กลัวจ้งกลัวถูกเชือด “ลาบเลือดควาย”

กอดกอดลูกชานาอ้าแขนกอด
 จะเลี้ยงเจ้าไปตลอดแหละสหาย
 ถ้านาไร่ไร่เจ้าทวยท่งเดียวดาย
 ท่งก็คงไร่ความหมายสิ้นควายทวย

(๓)

จะดินดำจะน้ำชุ่มจะลุ่มดอน
 จะแดดร้อนจะฝนรินจะดู่ด้อย
 จะกึ่งานจะกึ่งไร่จะได้ลุย
 จะดินเหนียวจะดินซุยลุยด้วยกัน

พลิวพลิวระลอกน้ำในคันทนา
 ควายนำหน้าบ่าลากแอกแบกไม่หวั่น
 ซุยซุยคนคราดไถไม่ดุตัน
 ตะวันเริ่มไต่ฟ้านกการ้อง

พลิกพลิกดินม่วงตัวตามคมไถ
 เป็นแถวเรียงยาวไปในรอยร่อง
 ซุยซุยเป็นจังหวะคละทำนอง
 สอดคล้องคนกับควายกายสู้ทน

พักพักเสริ้งงานไถไปงานคราด
 หญ้าเกลื่อนกลาดคราดหญ้าไป ราก-ใบ-ต้น
 กองกองเก็บหญ้าขึ้นคันทน
 จะแดดฝนเตรียมนาไว้หว่านกล้าดี

จ่อมจ่อมเขียดกบกระโดดผ่าน
 ลูกหลานตามจับกันขมันขมิ
 ไหวไหวปลาว่ายผ่านมาด้านนี้
 “แม่ช่วยจับปลาที!” เด็กดีใจ

โส่งโส่งหมาเห่ากบหลบริมฝั่ง
 เด็กกำลังลุยขี้โคลนกระโจนใส่
 “เร็วเร็วสะพานของต้องเร็วไว”
 บนคันทนาแม่ไถ่กระต๊ากดัง